

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ

Λεφτά υπάρχουν μόνο στις τράπεζες, το έθνος χρωστάει ένα τρις δολάρια

Διερωτώμαι πολλές φορές σε τι φταίνε τα εγγόνια μου και δισέγγονά μου να πληρώνουν όταν αρχίσουν να εργάζονται τις σημαντικές σπατάλες των πολιτικών μας, αλλά και τα γενναιόδωρα προνόμια που απολαμβάνουν όταν εγκαταλείψουν την πολιτική.

Για την ακρίβεια το εθνικό χρέος πλησιάζει το ένα τρις δολάρια, αν δεν έχει το έχει ήδη ξεπεράσει και μην ακούτε τί λένε οι υπεύθυνοι πολιτικοί γι' αυτό το τεράστιο ποσό. Ότι τάχαμ' θα εξοφληθεί στο άψε σβήσαι με ελλειμματικούς ισολογισμούς και με το πότισμα ξένων αυλών.

Με το καλημέρα στην εξουσία το Εργατικό Κόμμα πριν μερικούς μήνες ήδη υποσχέθηκε \$500 εκατομμύρια σε γειτονικές χώρες για να ανταγωνιστεί την Κίνα και \$100 εκατομμύρια σε όπλα για να συνεχίσουν να σκοτώνονται ηρωικά κάθε ημέρα στην Ουκρανία 200 στρατιώτες της. Χωρίς να υπολογίζουμε τα πέντε εκατομμύρια παιδάκια εκεί που υποφέρουν από ψυχολογικά προβλήματα και άλλα έξι εκατομμύρια Ουκρανών που εγκατέλειψαν τη χώρα τους.

Όμως, η Αυστραλία δεν είναι πια η «τυχερή» χώρα που ξέραμε όταν ήρθαμε πριν μερικές δεκαετίες για να μπορεί να σπα-

Να δοθούν αυξήσεις στους μισθούς με την αυτόματη αναπροσαρμογή τους σύμφωνα με το κόστος ζωής

ταλάει το εισόδημά της. Σήμερα κοιμούνται κάθε βράδι όπου βρεθούν 116.000 άστεγοι άνδρες, γυναίκες και παιδιά, ενώ πραγματικά φυτοζωούν εκατομμύρια οικογένειες χαμηλόμισθων, ανεργων, αναπήρων και συνταξιούχων.

Η Αυστραλία πρέπει να ξοδέψει και πολλά δισεκατομμύρια δολάρια σε υποδομές για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα με την ηλεκτροδότηση που απειλούν με μπλακάουτς και τις τεράστιες ζημιές από τις πλημμύρες, εκτός από τα προβλήματα

με την Υγεία και την Παιδεία, τις αυξήσεις στους μισθούς που απαιτούν με απεργίες απνυδρωμένοι εργαζόμενοι κλπ.

Μακάρι να είχαν λύσει όλα αυτά τα προβλήματα οι πολιτικοί μας για να μας περίσσευαν και χρήματα για εξωτερική βοήθεια, αλλά η θλιβερή αλήθεια είναι πως ουκ αν λάβεις εκ τού μη έχοντος όπως την Αυστραλία σήμερα.

Για να ευημερήσει ξανά η χώρα μας χρειάζεται να κάνουμε ό,τι οι υπερχρεωμένες οικογένειες: να σταματήσουμε τις περιττές δαπάνες και να αυξήσουμε το δημόσιο εισόδημα αντί να υποσχομέθα δραστηκή μείωση των φόρων. Να δοθούν αυξήσεις στους μισθούς με την αυτόματη αναπροσαρμογή τους σύμφωνα με το κόστος ζωής για να πληρώνουν μεγαλύτερο ποσό στο φόρο εισοδήματος.

Με δυο λόγια να νοικοκυρευτούμε και να υπηρετούμε την ειρήνη, αντί να φυτρώνουμε με μεγάλο κόστος εκεί που δεν μάς σπέρνουν για ξένα νιτερέσα.

Οι απόγονοί μας δεν ευθύνονται για τα δικά μας λάθη και αντί για χρέη, καθήκον μας είναι να τους αφήσουμε μεγάλη κληρονομιά μια χώρα ευημερούσα με πλεονασματικούς Προϋπολογισμούς. Επειδή μόνο τότε η Αυστραλία θα μπορεί να βοηθήσει ουσιαστικά τις γειτονικές της χώρες.

Αδιάβαστος ο Αλμπο

Οι Αυστραλοί θαυμαστές τού κωμικού ηθοποιού Ζελνέτιν στο ρόλο τού παγκόσμιου ήρωα με σκηνοθέτη τον παλιμπαιδίζοντα πρόεδρο Μπάιντεν, θα πρέπει να βραβευτούν με Οσκαρ υποκρισίας όταν υποστηρίζουν ότι η Ουκρανία είναι ανεξάρτητη χώρα και έχει δικαίωμα να συνάψει συμφωνία με όποια χώρα θέλει, ακόμη και να γίνει μέλος τού ΝΑΤΟ για να απειλεί με αφανισμό την Ρωσία. Δηλαδή, τα Νησιά τού Σολομώντος δεν είναι ανεξάρτητη χώρα με τα ίδια δικαιώματα; Γιατί, λοιπόν, δεν έχει δικαίωμα σύμφωνα με τους Αυστραλούς, που έπαθαν νευρικό κλονισμό επειδή τόλμησε να συνάψει συμφωνία με την Κίνα; Θα πείτε μα η Αυστραλία δεν εισέβαλε στα Νησιά τού Σολομώντος για να σταματήσει την συμμαχία τους, όπως έκανε η Ρωσία στην Ουκρανία. Σωστό αυτό αλλά να μην ξεχνάμε ότι τα Νησιά τού Σολομώντος δεν συνορεύουν με την Αυστραλία όπως η Ουκρανία με την Ρωσία, αλλά απέχουν 2.000 χιλιόμετρα από την χώρα μας. Αρα δεν κινδυνεύουμε όπως η Ρωσία από τις γειτονικές χώρες με βάσεις τού ΝΑΤΟ που απειλούν την ύπαρξή της.

Ο... ήρωας Ζελνέτιν είχε την επιλογή να διατηρήσει την ουδετερότητα τής χώρας του και να

είναι σήμερα ευημερούσα, ή να την κάνει μέλος τού ΝΑΤΟ και να την καταστρέψει εκ θεμελίων. Προτίμησε το δεύτερο και θυσιάζει εν ψυχρώ τους συμπατριώτες του για τη δική του δόξα σαν περιπλανώμενος Ιουδαίος στα ξένα κοινοβούλια, για να ακούσει κολακίες των δήθεν υποστηρικτών του. Οι οποίοι αποφεύγουν μια ένοπλη σύγκρουση με την Ρωσία για να τον βοηθήσουν ουσιαστικά, όπως ο διάβολος το λιβάνι.

Σοφά λόγια

«Θνητών όλβιος εις το τέλος ουδείς». (Κανένας άνθρωπος δεν είναι τυχερός στο τέλος.) - Ευριπίδης, 480-406 π.Χ., Αρχαίος τραγικός (Ιφιγένεια εν Αυλίδι)

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Επιμένω: Εκείνη η ευρωπαϊκή οδηγία για τους προστατευόμενους μάρτυρες θα έρθει προς ψήφιση στη Βουλή; Επιμένω: Εκείνα τα μνημόνια συνεργασίας με τη Βόρεια Μακεδονία θα έρθουν προς ψήφιση στη Βουλή; Ας ρωτήσει ο προϊστάμενος της κυβέρνησης τον υφιστάμενό του

Ήταν κάποτε δύο φασόλια που τσακώθηκαν και έριξε μπουνιά το ένα στο άλλο και μετά ήταν μαυρομάτικο

υπουργό Αναπτύξεως(;) πότε θα του επιτρέψει να τα φέρει.»

Καλό!

Ένα πλοίο βρίσκεται στη μέση του ωκεανού και κάποια στιγμή ακούγεται η φωνή ενός από το πλήρωμα να λέει: «Πλησιάζει πειρατικό στ' αριστερά μας!» Το ακούει ο καπετάνιος και φωνάζει: «Φέρτε μου γρήγορα το κόκκινό μου πουκάμισο!» Ξαφνιασμένος ένας ναύτης τον ρωτάει «τί το θέλετε το κόκκινο πουκάμισο;»

«Σε περίπτωση που πληγωθώ δεν θέλω να φαίνεται το αίμα και να χάσει το ηθικό του το πλήρωμα.» Μετά από λίγο ακούγεται ξανά η φωνή του ναύτη να λέει: «Δέκα πειρατικά μπροστά μας!» Κι αμέσως φωνάζει ο καπετάνιος: «Φέρτε μου γρήγορα το καφέ μου παντελόνι!!!»